

[Ministeren for offentlige arbejder.]

egns side henvendte sig til ministeriet; vi må så se på sagen og overveje, hvad der kan gøres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til forsvarsministeren:

„Agter forsvarsministeren at foretage sig noget for at få standset mishandlingen af værnepligtige?“

Vivike: Da man for 8 dage siden i denne sal med megen, men forståelig hjertevarme drøftede et lovforslag mod at gøre dyr fortræd, omtalte Ekstrabladet en forbrydelse ved Sandholmlejren, hvor man havde gjort et menneske fortræd.

Jeg undersøgte dette forhold nærmere. Det drejer sig om en menig, der tilhører tungt kompagni i livgardens 1. bataljon. Den 20. november var maskingeværafdelingen på en øvelse, der bestod i såvel på ryggen som på maven at kravle gennem en 300 m lang muddergrøft. Soldaternes våben og udrustning tog befalingsmændene og stoppede ned under vandet i mudderet. Øvelsen varede det meste af eftermiddagen.

En motorvognsfører skrev en humoristisk bemærkning på en køreseddel. Det havde nær kostet ham livet. Premierløjtnant N. C. Eigtved aftalte med kompagnichefen, kaptajn P. Honnens de Lichtenberg, at soldaten skulle straffes for sin humoristiske sans. Han fik ordre til at møde i feltmæssig udrustning, hvorefter premierløjtnanten og en løjtnant tog ham med ud i en mose. På vejen ud til mosen måtte den menige ustandselig falde ned og rejse sig og løbe i sving til højre og venstre. Da han træt nåede mosen, blev han beordret til feltøvelse ude på og omkring et stort mosehul. Øvelsen bestod i, at han skulle lave hul til liggende skytte, medens han lå på isen. Han blev beordret til at løbe omkring, falde ned, rulle ud til siden og indtage liggende skydestilling. Isen brast ustandselig under ham, og han lå mange gange 1-2 minutter med kun hovedet over vandet. Dette mareridt varede i ca. 3 kvarter. På hjemvejen beordrede premierløjtnant N. C. Eigtved soldaten tilbage til mosen, hvor han gik igennem isen ude på et af de store mose-

huller og faldt i omtrent til halsen, inden han nåede at få fat i iskanten. I de ca. 10 minutter, denne anden omgang varede, var soldaten næsten i vandet hele tiden. Dernæst skulle han løbe op ad en bakke, rulle sidelæns ned og derefter op igen. Det sidste par hundrede meter tilbage til lejren måtte soldaten tilbagelægge i hugsiddende stilling, hvorefter han fik lov at træde af, uden at premierløjtnant N. C. Eigtved interesserede sig mere for ham.

Det var der heldigvis andre der gjorde, for ellers kunne episoden meget nemt have fået en alvorlig slutning. Soldaten blev dårlig, sank om på en bænk, kunne ikke få luft og var fuldstændig kold. Ingen, der havde myndighed at udøve, ingen ansvarlige, tog sig af ham. Det gjorde derimod hans kammerater, der hjalp ham med at skifte tøj, hvorefter der blev ringet efter en læge, som tog ham med til infirmeriet på Sjælsmark kaserne, hvor lægen og en sygepasser lagde ham i seng, og hans liv blev reddet.

Der blev klaget over premierløjtnanten, og sagen undersøgt af auditor S. B. Nyholm, hvorefter oberst Per Winkel gav premierløjtnanten en irettesættelse. Det var alt.

Jeg tænker på, at hvis det ikke havde været en soldat, men en hund, der havde været udsat for en sådan behandling, så ville dyreværnsforeningen med god grund omgående være gået til aktion. Alle landets aviser ville have skrevet om det i de mest forargede vendinger og forlangt plageren afstraffet strengt. Denne ville have modtaget breve med det groveste indhold og trusler på livet. Nu var det ikke en hund, men kun en soldat, et menneske sat uden for menneskeheden, værgeløst udsat for et kulturløst individs mærkværdige tilbøjeligheder.

Mennesket er ophøjet, ædelt og værdigt. Et humant samfund burde aldrig tolerere, at et menneske blev udsat for en så nedværdigende fysisk behandling og åndelig fornedrelse, som det er sket for garderen fra Sandholmlejren. Men de milde straffe til officerer, der optræder umenneskeligt, medvirker til, at der gang på gang inden for forsvaret handles mod menneskerettighederne og demokratiets grundregler.

Premierløjtnant N. C. Eigtved bør straffes hårdt og derefter afskediges med sikkerhed for, at han ikke får stilling andre steder,